

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Άλλη φορά παληόπαίδο με μέ να μή τ' άχης, τρέχα και όλους πείραζε που έχουνε άδεια, έγω σκοτούρες δυνατές έχω εις τό κεφάλι μ' αυτή που ή Μαίρα ή κακή μου εύρηκε δουλεία. Γραφεία τό δόλιο μ' έκανε και γράφο κάθε μέρα σε μία όκα χαρτόσημα, άνακοπας, μηνύσεις προτάσεις, κλήσεις, άγωγας, άναγώγας, έφέσεις, αίτησεις άναίρεσως, ένστάσεις κι' άντιρρήσεις. Σκέψου λοιπόν άν εύκαίρω με σε κουβέντες νάχω, φύγε, άφησε με ήσυχο, φύγε, τρελλέ, από μένα γιατί οέ πάνω, μάθε το, έάν μου παραγίνης κ' εύθης σου θγάζω και τ' ά δυό τ' ά μάτια με τήν πένα.

ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ

Περνώ και με τρελλαινούν τ' αζάκια σου τ' α πονηρά. Περνώ και δέν χορταίνω τ' α ματάκια σου τ' α φλογερά. Και δέν μπορώ να σε ξεχάσω, γειτονοπούλα μου τρελλή... "Άχ, πώς φοβούμαι μήπως σκάσω από τή λαύρα τήν πολλή!"

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Κυρία μου, στιγμή δέν με άφινεις και θέλεις κάθε θράδι και χορό, μά θεσπιάσω πώς δέν έχω και καιρό κι' άκου κι' αυτό και μόνι σου θα κρίνης: Μην έχεις τήν ιδέα, σαν μ' άφινης να τρέχω κάθε νύχτα μοναχό, πώς τόχα στις ταβέρνες ξευχιτώ, γιατί δέν πίνω παρα όσο πίνεις. Μά άκουσε! Τή νύχτα τώρα θγαίνουν άπεροβγάτες που γυναικές ξεκοιλιάζουν. Γι' αυτό φρονώ καλύτερα να μένουν στο σπίτι ή γυναικές να κουρνιαζουν. Και για να ιδής ότι αλήθεια είνε Διάθασ' εφημερίδες. Σκέψου. Κρίνε.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥ

Άρρωστημένη έγενε προχθές στην άγκαλιά (μου). —Σ'όπα—τής ειπα—κ' έλ- (πιζε) οτ' άγγέλου σου τή χάρι μπορεί ποτέ ό άγγελος τόν άγγελον να πάρη;

ποντας τόν άγαπημένο του άδελφό να τόν πλησιάσει για να τόν σκοτώσει, ήταν τόσο μεγάλος, ώστε δέν βρήκε τή δύναμη να κάνει τήν παραμικρή κίνησι για ν' άμυνθη... Έρριξε μονάχα μία παραπονετική ματιά στο Λεάνδρο—και τόν άσπρε να τού θυσιάσει τό μαχαίρι στην καρδιά!...

—Σ' έκδικήθηκα, Φαίδιμ! ούβρησαι τότε ή Άρετοφιλή, τρέμοντας από άγρια χαρά.

—Πάμε να φύγουμε! τραύλισε ό Λεάνδρος, σκεπάζοντας τα μάτια του με τό ένα χέρι του για να μή θλέπη τό πτώμα του άδελφου του. "Έγινα τή σένα άδελφοκτόνος... Πάμε να κρυφτούμε κάπου, μακριά από τόν κόσμο, για να με κάνης να λησμονήσω μες στην άγκαλιά σου ότι έθαψα τ' ά χέρια μου με τό αίμα του άδελφού μου!..."

—Μά, φαντάστηκες ότι σ' αγαπούσα πραγματικά; τού φώναξε τότε ή Άρετοφιλή. Σε μισώ κ' εόνας, όπως τόν Νικοκράτη, όπως όλους τούς άνδρες!... Σ' έθλαα, όμως, να σκοτώσης τόν άδελφό σου για να τόν κάνω να ύποφερη διπλά, έπειδι θα πέθανε από τό δικό σου χέρι, για να γίνη τελειότερη ή έκδικήσι μου!...

Ό Λεάνδρος τήν κύτταξε άλαλος, μη πιστεύοντας σ' α τιά του.

Μά όταν άντίκρουσε τήν κρύα και έχθρική λάμψι των ματιών τής Άρετοφίλης, κατάλαβε ότι δέν έπρεπε πειά να έλπιζη τίποτα.

Και σηκώνοντας τό μαχαίρι του, άχνιστό από τό αίμα του άδελφου του, τό ύθισσε στα στήθη του...

—Συγχώρεσε με, Νικοκράτη! ψιθύρισε. Τήν αγαπούσα πολύ! Κ' έπεσε νεκρός, δίπλα τόν πτώμα του άδελφού του!...

Η Άρετοφιλή έγκατέλειψε κατόπιν τό βασίλειό της, άποτραθήχτηκε σε μία μακρινή πολιτεία της Μικράς Άσίας και πέρασε τ' ά υπόλοιπα χρόνια τής ζωής της σ' αούστηρη άπομόνωσι, λατρεύοντας πάντοτε τή μνήμη του Φαίδιμου, του άγαπημένου της συζύγου...

ΖΑΝ ΝΤΕ ΝΤΕΜΠΟΡ

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Στή Δημοκρατία του Σαν-Σαλβατώρ υπάρχουν κουκουλίας, που τό μέγεθος τους είνε όσο και τό κεφάλι ενός μικρού παιδιού. ***

Στήν πόλι Τίνοπα της Νεβάδας, είνε σπάνια τ' α οικοδομικά υλικά. "Ένας Γερμανός λοιπόν κάτοικος τής Τίνοπα έχτισε τό σπίτι του...με άδειανές μπουτίλλιες. Τα καταφερε δε θαυμάσια. Τό καλοκαίρι είνε δροσερό τόσο τό σπίτι αυτό και τον χειμώνα θερμότατο. ***

Οι περισσότεροι άπ' τούς Γιαπωνέζους χωρικούς περπατούν έπιλόητοι και δέν ξέρουν τήν γεύσι του ψωμιού, τρώοντας άποκλειστικά ρύζι. ***

Είνε παρατηρημένο, ότι τ' α χελιδόνια χτίζουν πάντοτε τ' α φωλιές τους σε μέρη ύγεινούτατα κι' ότι ποτέ δέν πάνε σε χώρες που υπάρχουν μικρόβια χολέρας και πανούκλας. ***

Σε πολλές χώρες, τό χάμα τό μεταχειρίζονται...ώς τροφή. Στήν Ισπανία μάλιστα, για να κάνουν μερικά λιγέ εύγευώτερα, ρίχνουν μέσα σ' α αυτά ένα άργιλλώδες χάμα που τ' α λένε «μουκάρρο». ***

Οι κάτοικοι πάλιν μιάς έπαρχίας του Κουρδισταν, τρώνε μαζί με τό ψωμί τους ένα είδος άργιλλώδους γής λιπαράς, που τήν ονομαζουν «πέτρινο τυρί». ***

Οι κάτοικοι των έκβολών του Βόλγα άνακατεύουν στο άλευρι που ζυμώνουν τό ψωμί τους ένα χάμα που λέγεται «άλευρι βουήσιου». ***

Στό Τουρκίον τρώνε για όρεκτικό κάτι γαλέτες που τ' α ζυμώνουν μ' ένα χάμα που περιέχει σίδηρον. Τό ίδιο και στο Άνιαν. ***

Οι Κινέζοι μεταχειρίζονται άλευρι άνακατεμένο με χάμα μαγνησιούχον και ρύζι. ***

Οι κάτοικοι τέλος τής Γουινέας μεταχειρίζονται για τήν κατασκευή του ψωμιού τους τό περίφημο «ναχουάκ», που άποτελείται από μεταλλικά χάματα. ***

Σε μερικά νησιά τής Ιαπωνίας, ή κουκουβάγια λατρεύεται σαν θεός. Τήν άφίνουν να πετά μέσα στα σπίτια έλεύθερα και να κουρνιαζή όπου θέλει. ***

Οι Γιαπωνέζοι ποτέ δέν κοιμούνται με τό κεφάλι προς Βορράν, γιατί μόνον οι νεκροί έχουν τό τιμητικό αυτό δικαίωμα στον αιώνιο τους ύπνο. ***

Στήν Άλάθαμα των Ήνωμένων Πολιτειών είνε σπημένο ένα άναλαμ ύψους 16 μέτρων. Παριστά έναν εργάτη μεταλλωρύχου, που κρατάει στα χέρια του μία τεραστία άξια. Τό άγαλμα αυτό έτοιχισε 50.000 δολάρια και τό πρόπλαμά του είνε έργο του Ιταλού γλύπτου Ιωσήφ Μπρέτι. ***

Στήν Νέαν Βρούνσβικ πέθανε πρό τριανταπέντε χρόνων κάποιος Νάου Τάμπι, σε ηλικία 132 χρόνων. Προς πέτομα των άντικατοικών και άντικαπνιστών, ό Τάμπι όσο ζούσε έπινε έφτά όκάδες διάφορα ποτά τήν ήμέρα και κάπνιζε περισσότερα από έκατό τσιγάρα!... ***

Τό μεγαλύτερο ρολόγι του κόσμου υπάρχει στο Ρούβεναρ Χάλ τής Νέας Υόρκης. Έχει όγκον 5 1/2 κυβικών μέτρων κι' ή μηχανή του περιεχει 265 τροχούς. Έχει έπίσης όχτώ δεικτες: για τ' α δευτερόλεπτα, τ' α πρώτα λεπτά, τ' α ώρες, τ' α μέρες, τ' α βδομάδες, τούς ήμεις, τ' α χρόνια και τ' α δισεκτα χρόνια. Πάνω στην πλάκα του είνε ζωγραφισμένες 128 άλληγορικές μικρές εικόνες. ***

Ός τώρα δέν έχει κουρδισθη τό ρολόγι αυτό παρά μιά φορά μόνον, και καθώς ισχυρίζεται ό μηχανικός του τό κατασκεύασ, θα κουρδισθη για δεύτερη φορά...μετά δέκα χιλιάδες χρόνια. ***

Ό Γάλλος γιατρός Μέρκελ απέδειξε ότι όλοι οι άνθρωποι, κατά τήν διάρκειαν τής ήμέρας...κοιτάνουν! Όταν ξυπνήσει τό πρωί ό άνθρωπος είνε ψηλότερος κατά 5 χιλιοστόμετρα άπ' ό τι είνε τό θράδυ. ***

"Ένας Γερμανός χημικός πάλι μάς θεσπιάνει ότι τό ανθρώπινο σώμα αυξάνει καλύτερα στο φως παρά στο σκοτάδι.

